"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ, ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖ, ବାବା ଦୁଃଖ ହରଣ କରି ସୁଖ ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେହି କେହି ପିଲାମାନେ କେଉଁ କଥାରେ ନିଜର ମନକୁ ଖୁସି କରି ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ମିୟାଁ ମିଠୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଜ୍ଞାନୀ ମନେକରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲୁ, ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲୁ । ଏପରି ଭାବି ନିଜର ମନକୁ ଖୁସି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ମିୟାଁ ମିଠୁ ହେବା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ତୁମକୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେବେ ସେଠାକୁ କେହି ଏକା ଏକା ତ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା, ତୁହ୍ମି ପିତା ହୋ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ମିଳୁଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବଡ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଛୋଟ, ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ରାଜା-ରାଣୀ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପ୍ରିମ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଏ ହେଲେ ପିତା, ତେଣୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ । ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛ ଯାହାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ନୀଚ କୁଳ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସବୁ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ଏହି କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିଛି ହେଲେ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କିନ୍ତୁ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି — ହେ ଭଗବାନ, ହେ ମାତା-ପିତା, କାହିଁକି ନା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ତ' କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖଦାତା । ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଏବେ ସୁଖ ଏବେ ଏବେ ପୁଣି ଦୁଃଖ ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ବୁଝିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖ, ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜୋ, ତମୋ ହେଉଛି ନା । ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଆତ୍ମାମାନେ ସଚ୍ଚା ସୁନା ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାରେ କୌଣସି ଖାଦ ରହିନଥାଏ । ଯଦିଓ ଆତ୍ମାରେ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ ଭରି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ପବିତ୍ର ଥାଆନ୍ତି । ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେଠାରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ମଧ୍ୟ ଏବେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏବେ ନିଜକୁ ଦେବତା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ (ଦେବୀଦେବତାମାନେ) ହେଲେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ଯେ କେହି ବି ହୁଅନ୍ତୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥା କେବଳ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ମୁଖରୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶୁଣୁଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଥରେ ମାତ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । କେହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି, ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପୁଣି ଆସି ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଧରିନିଅ କେହି କେହି ୬-୮ ବର୍ଷର ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଆସିଯାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଗୋଟିଏ ନା । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ଆତ୍ମା ବୁଝିପାରେ ଯେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତା ଭିତରେ ଖୁସି ରହିଥାଏ, ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇବାରେ ଲାଗିପଡନ୍ତି । ସେମାନେ ବହୁତ ଫୁର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ସୈନିକମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧର ସଂସ୍କାର ଥାଏ ତେଣୁ ଛୋଟ ବୟସରୁ ସେହି କାମରେ ଖୁସିରେ ଲାଗିଯା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ ଅଥବା ଶାନ୍ତିଧାମର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ହେଉଛି ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଘର । ଯେଉଁଠାରୁ ତୁମେ ସବୁ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ କାହାକୁ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଏକଥା ଜାଣିନଥିଲ ଯେ ଆମେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ଏଠାକୁ ଆସିଛୁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟୁ । ଯଦିଓ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମା ତାରା ରହୁଛି ତଥାପି ବୁଦ୍ଧିରେ ବଡରୂପ ଆସିଯାଉଛି । ଶାଳଗ୍ରାମ କହିବା ଦ୍ୱାରା ବଡ ରୂପ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଶାଳଗ୍ରାମ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞ ରଚନା କଲେ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ବଡ-ବଡ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରି ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପୂଜା ସମୟରେ ଶାଳିଗ୍ରାମର ବଡ ରୂପ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ହେଲା ଅଜ୍ଞାନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଶୁଣାଉଛି, ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା କେହି ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ସଦୃଶ ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଖଣ୍ଡ

ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମକୁ ଭଗବାନ ଭାବି ନେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଆତ୍ମାର ରୂପ ଧାରଣ କରୁଛୁ । ପୁଣି ବଡ ଜ୍ୟୋତିରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । ଲୀନ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି କ'ଣ ହେବ! ତେବେ ପୁଣି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା କେତେ ବଡ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି ।

ଏବେ ବାବା ଆସି ସେକେଣ୍ଡରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ସିଡିରେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଜୀବନ ବନ୍ଧନରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସି ଜୀବନମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ପତିତ-ପାବନ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ, କାରଣ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବ । ନଚେତ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲୁ । ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲୁ । ଏପରି ଭାବି ନିଜର ମନକୁ ଖୁସି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ମିଆଁ ମିଠୁ (ନିଜର ବଡେଇ କରିବା) ହେବା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ବେହ । ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ବି କେତେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ଶୀଘ୍ର କର୍ମାତୀତ ହୋଇଯିବୁ — କିନ୍ତୁ ହେବେ ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । କୌଣସି ବି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଠପଢାରେ ଯେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ହେବ ନା । ପରୀକ୍ଷା ତ' ଜଲ୍‌ଦି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ଯେବେ ସମୟ ଆସିବ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଠପଢାର ଫଳାଫଳ ବାହାରିବ । ଯେତେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଏପରି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ — ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ନାଁ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବେ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ମନକୁ କେବଳ ଖୁସି କର ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲୁ । ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ମିଆଁ ମିଠୁ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ସାରା ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ହଁ ଏତିକି ବୁଝୁଛନ୍ତି ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ମୁସଳ (କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର) ମଧ୍ୟ ବାହାରିଗଲାଣି । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ ପୁଣି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ତୁରନ୍ତ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି । ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ମୁସଳ ଶବ୍ଦ ରହିଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁଣି ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ପେଟରୁ ଲୁହା ବାହାରିଲା, ଏପରି ହେଲା, ଏସବୁ ମିଛ କଥା । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏହାକୁ ହିଁ ମିସାଇଲସ୍ କୁହାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ । ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ଥିଲୁ । ଭାରତକୁ ସତ୍ୟ ଖଣ୍ଡ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲାଣି । ସୁନା ମଧ୍ୟ ଅସଲି ଏବଂ ନକଲି ହୋଇଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଗଲଣି — ବାବାଙ୍କର ମହିମା କ'ଣ! ସେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ, ସତ୍ୟ, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଗରୁ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ବାବା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ଆମଠାରେ ଭରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କର, ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମୋର ନାମ ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ହେ ପତିତପାବନ ଆସ କିନ୍ତୁ ସେ ଏଠାକୁ ଆସି କ'ଣ କରିବେ! ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଜଣେ ସୀତା ତ ନଥିଲେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ଏ ସମୟରେ ସୀତା ।

ବାବା ତୁମକୁ ବେହଦକୁ ନେବା ପାଇଁ ବେହଦର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବେହଦ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ସୀତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ଶିବବାବା (ରାମ) ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ରାବଣ କୌଣସି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏକଥା ବୁଝାଯାଉଛି — ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ନାମ ହେଉଛି ବିକାରୀ, ପତିତ ଦୁନିଆ, ତାହା (ସ୍ୱର୍ଗ) ହେଲା ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଉଭୟର ନାମ ଅଲଗା । ଏହା ବେଶ୍ୟାଳୟ ତାହା ଶିବାଳୟ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ବିକାରୀ ରାଜାମାନେ ସେହି ନିର୍ବିକାରୀ ରାଜାଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ବିଷୟରେ ହିଁ ଜଣାନାହିଁ ତେଣୁ ସେମାନେ କିପରି ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଅଧା ଅଧା ହେବା ଦରକାର ନା । ରାମରାଜ୍ୟ, କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ, ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି ।

ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ଘରକୁ ଯିବୁ । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବେ । ତାହା ହେଉଛି ରାମରାଜ୍ୟ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଜୟ-ପରାଜୟର ଖେଳ ଅଟେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ । ଯଦି ମାୟାଠାରୁ ହାରିଲ ତେବେ ନର୍କର ମାଲିକ ହେବ । ସ୍ୱର୍ଗ ଅଲଗା, ଦୁନିଆରେ କେହି ମରିଗଲେ କହନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା । ଏବେ ତୁମେ ଏପରି କଥା ତ କହିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଜାଣିଛ ସ୍ୱର୍ଗ କେବେ ହେବ । ସେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଗଲା ଅଥବା ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା । ତୁମେ କହୁଛ ଜ୍ୟୋତିରେ କେହି ମିଶିପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଏକ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି ।

ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଲା ନର୍କ । ଏସବୁ ଭାରତର ହିଁ କଥା । ବାକି ଉପରେ (ଆକାଶରେ) କିଛି ନଥାଏ । ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରରର ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ରହିଛି । ଆରେ ଛାତ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ରହିବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହିଠାରେ ଦିନେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ପୁଣି ନର୍କବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ହିଁ ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । କଥା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ରାମ ସୀତାଙ୍କର କଥା କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର କଥା । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର । ତାଙ୍କର ତଥାପି ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ ତଥାପି ଯଦି ନ କରିପାରିବେ ତେବେ ଯାଇ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେବ । ଭାରତବାସୀ ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯିବାରୁ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଯଦିଓ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟବାଲା ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ନା । ତୁମେ ପଚାରୁଛ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ? ତେବେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିବାରୁ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲୁ ପରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସବୁ ଆସିଥାଏ । ଆମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଆସୁଛୁ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କେହି କେହି ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଛାତ୍ରର ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ ତ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ କମ୍ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତ୍ରୀୟ କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଗଲା ନା । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ବେହଦର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ରହିଛି । ସେ ସ୍କୁଲରେ ହଦର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦି କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଏସବୁ କଥା ନାହିଁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି — ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳଲୋକ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏବେ ଏଠାରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସେନା ବସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବାବା ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ବାକି କୌଣସି ହତିଆର ଆଦି ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର (ଆତ୍ମାର) ଦର୍ଶନ ହେଉଛି । ବାବା, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କର ଆଦେଶ ହେଉଛି ରଚୟିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏବେ ଯିଏ ଯେତେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପଦ ମିଳିବ, ଏହା ତ' ସାଧାରଣ କଥା । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ରଖି ଦେଇଥିବାରୁ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତାଙ୍କୁ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବର୍ସା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି, ସେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ତେବେ ଯାଇ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟ ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କେତେ ସହଜରେ ବୁଝାଉଛ । କୁହ — ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ପୁଣି ଗଙ୍ଗାକୁ କାହିଁକି ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛ! ଗଙ୍ଗା କୂଳରେ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହିଠାରେ ମରିବୁ । ବଙ୍ଗାଳୀ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଗଙ୍ଗାରେ ଯାଇ ହରିବୋଲ କରିଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଯେ ଇଏ ମୁକ୍ତି ହୋଇଗଲା । ଏବେ ଆତ୍ମା ତ ବାହାରିଗଲା । ହେଲେ ସେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ବାବା ହିଁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବା ଆସି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ନୂଆ କିଛି ରଚନା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଗୁଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଭରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ନିଜକୁ ମିଆଁ ମିଠୁ ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ନିଜେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେହଦର ଜ୍ଞାନକୁ ଶୁଣି ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ବେହଦରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ଦୁନିଆଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମଧୁର ଶାନ୍ତିର ଲଭ୍ଲିନ୍ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟମୋହା ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ଦେହ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ସଂସ୍କାର, ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବୈଭବ, ନକାରାତ୍ମକ ବାତାବରଣ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ବିଚାରର ପ୍ରବାହ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡିକ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁନଥିବ । ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଚଳ ରହିଥିବ । ପ୍ରକୃତି, ମାୟା ସମସ୍ତେ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ନେବାପାଇଁ ଯେତେ ବି ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ମଗ୍ନ ରହିଥିବ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହଯାଏ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନଦେଖିବା, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନଶୁଣିବା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମଧୁର ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଲଉ୍ଲିନ୍ ସ୍ଥିତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ନଷ୍ଟମୋହା ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- - ହୋଲିହଂସ ହୋଇ ଅବଗୁଣ ରୂପି ପଥରକୁ ଛାଡି ସଦ୍‌ଗୁଣ ରୂପି ମୋତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଚାଲ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****